

DIVENDRES SANT
Catedral de Menorca 19 d'abril de 2019

En aquest dia de Divendres Sant l'Església centra la seva mirada en la creu del Senyor, a la qual contempla com a font de salvació. Aquesta és la mirada que ens ensenya a dirigir l'evangelista sant Joan al relat de la passió que acabem d'escoltar. En aquesta narració es fa coincidir la mort de Crist amb el dia de la preparació per a la Pasqua, és a dir, el moment en el qual en el Temple de Jerusalem es sacrificaven els bous que serien servits en el sopar pasqual. D'aquesta manera es presenta Jesús com el vertader anyell, que ha estat immolat en el sacrifici de la creu i que, amb la seva mort, ha obert un camí de vida i salvació per a l'home. Sant Joan ofereix el detall que del costat de Crist obert per la llança del soldat varen brollar sang i aigua, que són símbol dels sagraments que ens han regenerat i ens alimenten.

Mirem, per tant, la creu de Crist com a signe de salvació. Però podríem preguntar-nos què significa la creu per a l'home del nostre temps. Si demanéssim als nostres contemporanis on resideix la salvació de l'home, segurament molts respondrien que en el progrés, en disposar d'avenços tècnics i en la medicina. Altres potser posarien l'accent en què els homes són salvats i alliberats quan adquireixen més coneixements. Alguns pocs també apuntarien a la importància d'adquirir saviesa, és a dir, de conèixer el sentit que té el món i el propi ésser humà.

La creu de Crist desafia aquesta manera comuna de pensar, perquè diu que la salvació de l'ésser humà no està en els avenços tècnics, ni en conèixer més coses, ni tan sols en arribar a una saviesa humana. Totes aquestes coses són importants per a la vida, però no són les que salven. La salvació de l'ésser humà, la seva llibertat plena, només es troba a l'arbre de la creu.

Aquesta afirmació és tan rotunda i tan desafiant que des del principi va provocar moltes reaccions en contra. Quan els primers deixebles van predicar el missatge de la creu van haver de suportar el somriure escèptic i fins i tot la burla de molts contemporanis. Sant Pau dirà que la creu és niciesa per als grecs i escàndol per als jueus, i afegeix: però per a nosaltres és "*força i saviesa de Déu*" (1 Cor 1, 23). També avui el missatge de la creu suscita el rebuig i la burla. La creu segueix sent niciesa per a l'home occidental, que viu còmodament la seva vida en aquestes societats anomenades del benestar. De fet, la creu denuncia aquest fals benestar que pretén oferir el món i promou una revolució dels valors que sustenten aquesta societat.

Per què és això així? Perquè la creu ens diu que per a ser lliure de veritat es precis estar disposat a l'entrega generosa als altres, a gastar la vida en el servei humil, a viure l'aventura d'estimar sense límits. No és el poder, ni la força, ni el saber, el que salva l'ésser humà, sinó l'amor. És l'amor el que va transformar en salvador allò que només

era un terrible instrument de suplici. Amb l'amor que va manifestar a tots nosaltres, Jesús va convertir la creu en un altar on es va immolar com l'anyell que lleva el pecat del món.

La creu proclama que tot home té una dignitat immensa, es trobi en la situació en què es trobi. No importa si aquest home ha comès crims terribles. Tant se'n val si es troba malalt o amb algunes facultats disminuïdes. Tota persona humana va ser estimada a la creu per Crist i segueix sent estimada. El món defuig la creu, rebutja tot el que soni a dolor i sacrifici. Però Crist des de la creu segueix cridant que aquest món només podrà salvar-se si accepta que el gra de blat no pot donar fruit si no cau a terra i es podreix. Qui comprèn el missatge de la creu, entén que ha de viure estimant a tots, especialment als últims, als més febles, a aquells que la societat ha condemnat a viure en els marges. La nostra societat hedonista s'ha immunitzat davant el dolor dels altres; ja no escolta el crit dels pobres, el clam dels refugiats ni el de tantes persones que viuen en la soledat o l'abandonament. La creu diu que la sang preciosa de Crist s'ha vessat també per ells i que, per això, l'Església ha d'estar atenta al dolor i sofriment de tots els homes.

D'aquí a uns moments realitzarem el gest d'adoració de la creu. Ho feim perquè reconeixem que és signe de salvació. I, en fer-ho, manifestam que volem viure la vida sota aquest signe, que esteim disposats a seguir el seu camí i lliurar també nosaltres la vida per amor als altres. Aquest és el missatge revolucionari de la creu, la crida que ens llança el Crucificat. El Papa Francesc, en el seu recent escrit per als joves, subratlla que la creu de Crist continua salvant i rescatant-nos i els diu: "Mira la seva creu, aferra't a ell, deixa't salvar, perquè els qui és deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament "(n. 119). "Mira a els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar una vegada i un altra" (n. 123).

Juntament amb Maria, contemplem aquest capvespre l'arbre de la Creu; Units a la Mare, aprenguem el que significa que la nostra vida hagi estat salvada per la santa creu de Crist.

VIERNES SANTO

Catedral de Menorca, 19 de abril de 2019

En este día de Viernes Santo la Iglesia centra su mirada en la cruz del Señor, a la que contempla como fuente de salvación. Esta es la mirada que nos enseña a dirigir el evangelista san Juan, cuyo relato de la pasión acabamos de escuchar. En esta narración se hace coincidir la muerte de Cristo con el día de la preparación para la Pascua, es decir, el momento en el que en el Templo de Jerusalén se sacrificaban los corderos que serían servidos en la cena pascual. De esta manera se presenta a Jesús como el verdadero cordero, que ha sido inmolado en el sacrificio de la cruz y que, con su muerte, ha abierto un camino de vida y salvación para el hombre. San Juan ofrece el detalle de que del costado de Cristo abierto por la lanza del soldado brotó sangre y agua, que son símbolo de los sacramentos que nos han regenerado y nos alimentan.

Miremos, pues, la cruz de Cristo como signo de salvación. Pero podríamos preguntarnos qué significa la cruz para el hombre de nuestro tiempo. Si preguntamos a nuestros contemporáneos dónde reside la salvación del hombre, seguramente muchos responderían que en el progreso, en disponer de avances técnicos y en medicina. Otros quizás pusieran el acento en que los hombres son salvados y liberados cuando adquieren más conocimientos. Algunos pocos también apuntarían a la importancia de adquirir sabiduría, es decir, de conocer el sentido que tiene el mundo y el propio ser humano.

La cruz de Cristo desafía esta manera común de pensar, porque dice que la salvación del ser humano no está en los avances técnicos, ni en conocer más cosas, ni siquiera en alcanzar una sabiduría humana. Todas esas cosas son importantes para la vida, pero no son las que salvan. La salvación del ser humano, su libertad plena, sólo se encuentra en el árbol de la cruz.

Esta afirmación es tan rotunda y tan desafiante que desde el principio provocó muchas reacciones en contra. Cuando los primeros discípulos predicaron el mensaje de la cruz tuvieron que soportar la sonrisa escéptica e incluso la burla de muchos contemporáneos. San Pablo dirá que la cruz es necedad para los griegos y escándalo para los judíos, y añade: pero para nosotros es "fuerza y sabiduría de Dios" (1 Cor 1, 23). También hoy el mensaje de la cruz suscita el rechazo y la burla. La cruz sigue siendo necedad para el hombre occidental, que vive cómodamente su vida en estas sociedades llamadas del bienestar. De hecho, la cruz denuncia ese falso bienestar que pretende ofrecer el mundo y promueve una revolución de los valores que sustentan esta sociedad.

¿Por qué es esto así? Porque la cruz nos dice que para ser libre de verdad hay que estar dispuesto a la entrega generosa a los demás, a gastar la vida en el servicio humilde, a vivir la aventura de amar sin límites. No es el poder, ni la fuerza, ni el saber, el que salva al ser humano, sino el amor. Es el amor el que transformó en salvador lo que sólo era un terrible instrumento de suplicio. Con el amor que manifestó a todos nosotros, Jesús convirtió la cruz en un altar donde se inmoló como cordero que quita el pecado del mundo.

La cruz proclama que todo hombre tiene una dignidad inmensa, se encuentre en la situación en que se encuentre. No importa si ese hombre ha cometido crímenes terribles. No importa si se encuentra enfermo o con algunas facultades disminuidas. Todo ser humano fue amado en la cruz por Cristo y sigue siendo amado. El mundo rehúye la cruz, rechaza todo lo que suene a dolor y sacrificio. Pero Cristo desde la cruz sigue gritando que este mundo sólo podrá salvarse si acepta que si el grano de trigo no cae en tierra y se pudre, no puede dar fruto. Quien comprende el mensaje de la cruz, entiende que debe vivir amando a todos, especialmente a los últimos, a los más débiles, a aquellos que la sociedad ha condenado a vivir en los márgenes. Nuestra sociedad hedonista se ha inmunizado frente al dolor de los demás; ya no escucha el grito de los pobres, el clamor de los refugiados ni el de tantas personas que viven en la soledad o el abandono. La cruz dice que la sangre preciosa de Cristo se ha derramado también por ellos y que, por ello, la Iglesia tiene que estar atenta al dolor y sufrimiento de todos los hombres.

Dentro de unos momentos realizaremos el gesto de adoración de la cruz. Lo hacemos porque reconocemos que es signo de salvación. Y, al hacerlo, manifestamos que queremos vivir la vida bajo ese signo, que estamos dispuestos a seguir su camino y entregar también nosotros la vida por amor a los demás. Este es el mensaje revolucionario de la cruz, la llamada que nos lanza el Crucificado. El Papa Francisco, en su reciente escrito para los jóvenes, subraya que la cruz de Cristo sigue salvándonos y rescatándonos y les dice: “Mira la seva creu, aferra’t a ell, deixa’t salvar, perquè els qui es deixen salvar per ell són allibertats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l’aïllament” (n. 119). “Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa’t salvar una vegada i un altra” (n. 123).

Junto a María, contemplemos en esta tarde el árbol de la cruz; junto a la madre aprendamos lo que significa que nuestra vida ha sido salvada por la santa cruz de Cristo.